

har jo snakket om det. Men betyder det, at i fremtiden er det sådan, at et mindretal i Sikkerhedsrådet eventuelt kan sige: Jamen nu siger vi, vi har vurderet situationen, og nu synes vi, vi træffer en bestemt beslutning.

Lad os forestille os, at vi her i Folketinget vedtager et forslag om et eller andet og siger, at man vender tilbage til det og vurderer situationen. Så konstaterer et mindretal, at det har man nu vurderet, og man synes nu, at det må betyde, at man træffer en helt ny beslutning.

Altså det kan jo ikke være sådan, at udtrykket »vurdere situationen« kan gå på, at så har USA vurderet situationen, og så eftersnakker den danske regering. Det kan det vel ikke betyde. Det vil være helt usædvanligt folkeretligt, at det er den måde, det skal tolkes på.

Kl. 10.00

(Kort bemærkning).

Jens Rohde (V):

Jeg er nødt til at sige til hr. Aage Frandsen, at hr. Aage Frandsen ikke ved noget som helst om, hvorvidt der er tale om et mindretal eller ikke et mindretal, for der er ingen afstemninger; man er ikke nået til nogen konklusioner. Derfor kan hr. Aage Frandsen ikke tale om mindretal eller flertal, for det ved han ikke noget om. Jeg ved heller ikke noget om det. Det er ikke kommet til afstemning. Sådan er det.

Man aner ikke, hvad man skal, men er det et argument for overhovedet ikke at gøre noget, hvis man nu ikke havde nogen idé om det. Det var lidt det samme, vi hørte i forbindelse med diskussionen om at gå ind i Afghanistan. Man må sige, at der har de da fået det bedre. Det er ikke det bedste endnu, men det er da bedre, end da Talebanmilitsen sad på magten.

Og vi ved jo, at der er oppositionsgrupper i London, som er blevet enige om i hvert fald tre ting, nemlig at Saddam Hussein skal væk, at der skal indføres et demokrati, man ønsker et føderalt samfund, og at Iraks grænser skal fastholdes.

Første næstformand (Svend Auken):

Ja, og efter hr. Jens Rohdes svar er det først hr. Keld Albrechtsen, derefter hr. Jesper Langballe og så hr. Mogens Lykketoft.

(Kort bemærkning).

Keld Albrechtsen (EL):

Som fru Anne Baastrup helt korrekt konstaterede, var hr. Jens Rohde ikke i stand til at besvare

det helt enkle spørgsmål, jeg stillede ham, nemlig: Hvad vil Venstre med denne krig?

Hr. Jens Rohde fandt ud af, at det måtte være at fjerne Saddam Hussein. Så var hr. Jens Rohde i et efterfølgende svar kommet i tanke om, at det ikke var derfor, det var jo ikke det, der stod i FN-dokumenterne. Der stod, at Irak skulle afvæbnes, og så fik vi den forklaring, at krigen skulle føres, fordi Irak skulle afvæbnes.

Nu kommer så en tredje forklaring, der går ud på, at der skal oprettes en føderation i Irak.

Jeg vil godt sige til hr. Jens Rohde: Det er simpelt hen den værste gang rod og klamphuggeri, jeg nogen sinde har hørt. Og det skal vi gå i krig på! Hvis ikke det var så dybt alvorligt, kunne man fristes til at bryde ud i krampelatter over det, men det kan man naturligvis ikke, fordi det er så rystende, at man vil gå i krig. Man ved ikke, hvad krigen handler om. Man ved heller ikke, hvad man vil gøre efterfølgende, når man har sat den i gang.

Man har 27 forskellige krigsmål, nogle af dem klart ulovlige, og nogle af dem, påstår man, bygger på FN, men det hele er rod og snak fra hr. Jens Rohde. Jeg synes, man skal komme op og sige til befolkningen, hvad det er, man fører krig på.

(Kort bemærkning).

Jesper Langballe (DF):

Vi husker vist alle sammen, da den tidligere statsminister, hr. Poul Nyrup Rasmussen, efter den 11. september meget manende og fyndigt sagde til USA: Vi følger jer hele vejen!

Det blev fulgt op af den ene uforbeholdne erklæring efter den anden. Man skal bemærke, at de daværende oppositionspartier, de nuværende regeringspartier og Dansk Folkeparti, forholdt sig fuldstændig loyalt til den dengang siddende regering. Der var ingen, der forsøgte på at slå indenrigspolitisk plat på en storpolitisk krisesituation.

På baggrund af den kovending, vi har set, det meget sørgelige skifte at være vidne til, der er sket i Socialdemokratiet, vil jeg gerne spørge hr. Jens Rohde: Bliver det ikke sværere og sværere for Venstre at forestille sig et fremtidigt forsvarsforlig med socialdemokratisk deltagelse? Har hr. Jens Rohde fantasi til at forestille sig det?

Det har hr. Jens Rohde formentlig nok, men bliver det ikke sværere og sværere, når det fuldstændigt afgørende mangler? Altså hjemmevernet skal væk, værnepligten skal væk og det helt